

[Glistrup]

røe Hansen helt rigtigt bemærkede, os alle sammen, og vi er trods alt alle sammen repræsenteret af statskassen.

Dernæst gik hr. Jørgen Damgaard videre og sagde, at man kunne passende ved lejlighed lave et lovkatolog over de ting, som fremskridtspartiet har foreslået. Det synes jeg var en virkelig god idé af hr. Jørgen Damgaard at bruge sin sommerferie til det, så vil man virkelig kunne se, hvordan vi i sammenhæng arbejder for led for led at se at få orden i Danmarks administration, få orden i Danmarks hus. Selvfølgelig er den omstændighed, at vi bortrationaliserer Helsefonden ikke det, der løser alle Danmarks problemer, men hvis vi følger det op og får det taget netop i den sammenhæng, som hr. Jørgen Damgaard gjorde sig til talsmand for, vil man kunne se, hvordan det hele danner et mønster, hvor vi virkelig når frem til, at vi kan få klaret landets problemer ved, at vi ikke bruger midler til overflødhedsadministration. Selvfølgelig kan man ikke undgå at have nogen administration i et land, men der er ingen grund til at oprette administration for administrationens skyld, sådan som tilfældet er med Helsefonden. Det er et organ, som tager sig af opgaver, der ellers løses via de almindelige bevillingsmyndigheder.

Så fremhævede hr. Jørgen Damgaard endelig, at de opgaver, som Helsefonden tager sig af, er opgaver, der skal løses. Ja, selvfølgelig skal de løses, men de skal meget gerne løses på den mest hensigtsmæssige måde, og det er nu engang ikke hensigtsmæssigt at bruge nogle meget få promiller af sundheds- og aldersomsforsorgsbudgetterne, som disse 33 mill. kr. i renteafkast er om året, til at forsøge at administrere løsrevet vedrørende disse ting. Der er tale om noget så forsvindende lidt i forhold til den helhed, der anvendes og lykkeligvis anvendes og skal anvendes inden for sundhedsforskningsområderne, inden for plejehjemsområderne og inden for de dermed beslægtede felter, at man ikke bør give sig til at lave en særskilt administration vedrørende det. Derfor er det gammeltænkning og vanetænkning, der kan få folk til at sige, at vi skal lade denne helsefond leve endnu nogle år. Der er ingen ulemper ved at ophæve den. Der er intet stødende over for nogen som helst, hvis penge man konfiskerer eller tager. Der er kun administrative fordele. Ved at gennemføre dette forslag får vi en mere

rationel og billig administration end den, som vi af ulykkelige historiske omstændigheder er rodet ud i. Derfor tyder det ikke meget på saglig kvalitet hos de ordførere – og det var jo alle ordførere undtagen hr. Glensgård – der gik imod et sådant fornuftigt forslag som det, der er tale om her. Det er bestemt ikke noget, man har grund til at være stolt over fra de partier, der gik imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det ærede medlem hr. Glistrup udvikler sig jo i mere og mere besynderlig retning. Jeg synes, man lige skal holde fast ved to af de argumenter, der nu blev anvendt før, at man skulle socialisere, beslaglægge fra statens side Helsefonden, der er private midler. Det kan vi såmænd roligt gøre, sagde hr. Glistrup, for de, der oprettede den, er døde og borte. Ja men så kan vi jo tage samtlige legater, for de mennesker, der oprettede dem, er jo døde og borte.

De sammensparede penge, sagde hr. Glistrup, er sparet sammen med skattefradragret. Det er da også et godt princip. Der findes vel i dag tusind forskellige foreninger og institutioner, der kan modtage tilskud fra skatteborgerne med skattefradragret. Dem kan vi altså også socialisere?

Kan man ikke se, at hele retsgrundlaget for det danske samfund skrider, hvis man er inde på sådan noget som det, fremskridtspartiet er inde på her? Men det er vel også bare fremsat i en slags desperation. Noget kønt billede af et samfund tegner det bestemt ikke, at man sådan ad libitum og efter forgodtbefindende skulle kunne beslaglægge hvad som helst.

Glistrup (FP):

I det foreliggende lovforslag – hvis hr. Bernhard Baunsgaard læser de 5-6 ord, det består af – står der intet om, at man kan beslaglægge hvad som helst. Jeg synes nok, det er meget kraftige ord at bruge, at »hele retsgrundlaget for det danske samfund skrider«, fordi de midler, som i sin tid er indbetalt som et led i den offentlige sygesikring, overgår til den statskasse, som var grundlaget for hele sygekasselovgivningen, i hvert tilfælde